

HÜSNÜ MAHALLİ

ORTADOĞU'DA

BÜYÜK TİYATRO

DESTEK YAYINLARI: 1538

ARAŐTIRMA: 348

HÜSNÜ MAHALLİ / ORTADOĞU'DA BÜYÜK TİYATRO

Her hakkı saklıdır. Bu eserin aynen ya da özet olarak hiçbir bölümü, yayınevinin yazılı izni alınmadan kullanılamaz.

İmtiyaz Sahibi: Yelda Cumalıoğlu
Genel Yayın Yönetmeni: Ertürk Akşun
Yayın Koordinatörü: Özlem Esmegül
Üretim Koordinatörü: Semran Karaçayır
Editör: Cansu Poyraz Karadeniz
Son Okuma: Devrim Yalkut
Kapak Tasarım: Sedat Gösterikli
Sayfa Düzeni: Cansu Poroy
Sosyal Medya-Grafik: Tuğçe Budak-Mesud Topal

Destek Yayınları: Aralık 2021

Yayıncı Sertifika No. 13226

ISBN 978-625-441-513-5

© Destek Yayınları

Abdi İpekçi Caddesi No. 31/5 Nişantaşı/İstanbul

Tel. (0) 212 252 22 42

Faks: (0) 212 252 22 43

www.destekdukkani.com

info@destekyayinlari.com

facebook.com/DestekYayinevi

twitter.com/destekyayinlari

instagram.com/destekyayinlari

Destek Dukkan

Deniz Ofset – Çetin Koçak

Sertifika No. 48625

Maltepe Mahallesi

Hastane Yolu Sokak No. 1/6

Zeytinburnu / İstanbul

Tel. (0) 212 613 30 06

HÜSNÜ MAHALLİ ORTADOĞU'DA BÜYÜK TİYATRO

SIYASAL İSLAM'IN ÇÖKÜŞÜ

DESTEK
yayımları

İÇİNDEKİLER

BAŞLAMADAN	9
BELLEĞİ TAZELEMELER:	
BU NOKTAYA NASIL GELDİK?.....	11
En Başa Dönelim	12
Her Şeyin Başı BOP!	14
BOP ve Türkiye	19
Ve “Arap Baharı” Başlıyor.....	21
TUNUS: Ne Kadar da Aynı Ama Bir O Kadar Farklı!.....	23
Solcular Başlattı İslamcılar El Koydu	25
ARAP BAHARI İKİYÜZLÜLÜĞÜ:	
BAHREYN VE YEMEN	35
Zavalı Yemen	37
BOP’TA MERKEZ ÜLKE: MISIR	45
Darbe mi Değil mi?.....	50
Sisi İktidarını Pekiştirdi	53
Mısır’ın Önemi.....	55
Dönelim Sisi’ye	57

BÖLGEDEKİ BÜYÜK SÜRPRİZ: LİBYA	59
İlginç Lider Kaddafi.....	62
Libya Dersleri.....	67
Kaddafi'den Sonra.....	71
Çözüm Olur mu?	75
Türkiye'nin Libya Macerası	79
“Bahar”ın Dışına Çıkalım.....	82

BÜYÜK PLAN:

BATI'NIN SADIK HİZMETKÂRLARI VE

DAİMİ DÜŞMANLARI	85
Hizmetkârlar Irak ve Suriye'de de İşbaşındaydı	89
Eski Dosttan Düşman Olurmuş Meğer	97
Irak'a Geri Dönelim	100
Bilanço İçler Acısı.....	104
İran Olmadan Asla!	105
Kimin Hakkı?	111
Trump Belası	114
Ürdün'ü Unutmayalım	116
İsrail'in Keyfi Yerinde.....	120
Hangi Demokrasi?	128
Baş Belası Suudiler	131
Katar Katar Rezillik.....	136
Yaşasın Ucu Bana Dokunmayan “Özgürlük”!	139
Böyle Dost Düşman Başına.....	143

SURİYE’DE DÜNDEN BUGÜNE DEĞİŞEN

SATRANÇ TAHTASI	147
Suriye’de Oyun Başlıyor	155
Ama Nasıl?	159
Zavallı Göçmenler	163
Yardımlara Ne Oldu?	166
İç Sorun Haline Gelen Göçmenler	168
Tüm Bu Süreçte BM Ne İşe Yaradı?.....	173
Gözlemciler Neyi Gördü?.....	176
Ya Hep Beraber ya Hiçbirimiz: Esad ve Putin	178

BÖLGENİN ATLARI, VEZİRLERİ, PİYONLARI

İŞİD’in İstanbul Fantezisi	192
Nusra Adındaki Örgüt!	193
Taliban Bambaşka	195
Yeni Oyuncu İŞİD.....	197
İlginç Bir Hikâye: Musul	199
Türk Ordusu Musul’da	203
Suriye’nin Kürtleri	212
100 Yıllık Hikâye	216
Peki ya Türkiye: Kale mi, vezir mi, Piyon mu?	217
Suriye’nin Türkmenleri	222
Lübnan Düğümü	225
Hizbullah Ne Yapar?.....	228
Peki ya Hamas?	231

Ukrayna Nereden Çıktı?	236
Medya Savaşı.....	238
“ARAP BAHARI”NDA AKP	241
Büyük Hayal: Emevi Camii’nde Namaz	243
Senaryo Çok!.....	246
Ve Oyun Değişir!.....	249
Astana’dan Soçi’ye.....	255
Ah Şu PYD/YPG!	258
“KANLI BAHAR”IN KAZANANI KİM?	261
Trump Herkesle Dalga Geçti	263
İsrail’in Tarihsel Hesapları	266
Ve Kazanan... İsrail!.....	270
U Dönüşleri	275
İŞİD’DEN SONRA	279
Fırat’ın Doğusu Ne Olacak?.....	281
Taliban Tiyatrosu	283
Türkiye Ne Yapar?	285
Bahardan Bahara Kaç Kış Olur?.....	290
Ne Oldu, Ne Olacak?	295
BASKIYA GİRERKEN...	303

BAŞLAMADAN

Kasım 2011-Kasım 2021 arasında geçen 10 yılda, bu coğrafyada “Arap Baharı”ndan geriye kala kala kan ve gözyaşı kaldı. 10 yıl önce “Bahar”ın sevincini erken yaşayan coğrafyamızın zavallı insanları şimdi çok acı çekiyor.

10 yıl önce insanlara, “Size demokrasi ve özgürlüğü getiriyoruz” diyenler, daha ilk günden itibaren özgürlük ve demokrasinin baş düşmanı olduklarını kanıtlamışlardı.

Tarih ve bizden sonraki kuşaklar coğrafyanın bu 10 yıllık dönemini unutmayacak ve unutmamalıdır. Yalnızca insanlarımızı, yıkılan kentlerimizi, yok olan umutlarımızı, gözyaşlarımızı, acılarımızı değil, aynı zamanda bunlara neden olan yaratıkları da!

Allah adına kafa kesenleri;

Allah adına küçücük kızlara tecavüz edenleri;

Allah adına Allah’a ihanet edenleri;

Allah adına O’nun “Yapmayın” dediği her günahı işleyenleri;

Allah adına her türlü rezillğe bulaşanları...

Adları hiç önemli değil. Önemli olan neden, nasıl ve ne amaçla ortaya çıkarıldıklarıdır. Önemli olan onları yaratanlardır. Bu hale getirenlerdir.

Peki, kimdir onlara yardım ve yataklık eden, sonra da onları suça teşvik eden?

Kaide, IŞİD, Nusra ve benzeri yüzlerce örgüt... Hepsi ruh hastası, sapık ve katil. Gerisi hiç önemli değil. Kanlı Bahar’la

geldiler ama Suriye ve Irak'ta gerçek yüzlerini gösterdiler. Sonrası zaten bildik hikâye.

Bu kitap 10 yıllık acıları hatırlatmak için yazılmıştır. Bu 10 yıl coğrafyamızın belki de yüz yıllık geleceğini ipotek altına almıştır.

Çok ciddiğim.

Nasıl mı?

İşte başlıyoruz...

BELLEĞİ TAZELEMEK: BU NOKTAYA NASIL GELDİK?

17 Aralık 2010'da, Tunuslu bir gencin kendini yakmasıyla başladığı söylenen ve Fransız gazeteci yazar Yahudi kökenli Bernard Levi'nin isim babası olduğu anlatılan "Arap Baharı"nın tüm gerçekleri artık ortada.

Elbette anlayan ve anlamak isteyenler için.

2011'in sonlarına doğru yazdığım ilk kitabım *Ortadoğu'da Kanlı Bahar*'dan sonra geçen süre içinde *Diren Suriye*, *Al Sana Bahar*, *Maniki Dünya*, *Misyon*, *Kelepçe*, *Ortadoğu'da Diktatörler*, *Arap İşî Demokrasi* ve *Dağınık Düşünceler* kitaplarını yazdım.

Yasaklanmadan önce hemen hemen her gün televizyonlara çıkıp gelişmeleri anlattım, çok sayıda köşe yazısı yazdım, Halk TV ile TELE1 televizyonlarında yüzlerce programa katıldım ve "Bahar"ın gerçeklerini anlatmaya çalıştım.

Yazdığım ilk kitap, *Ortadoğu'da Kanlı Bahar*'da ve o sıralar katıldığım TV programlarında ya da gazete köşelerimde sık sık vurguladığım altı gerçek vardı:

1. Bu bir "Bahar" değil, emperyalizmin bölgesel işbirlikçileriyle birlikte tezgâhladığı kanlı bir oyundur.
2. Bu oyunla emperyalistler dinsel, mezhepsel ve etnik farklılıklara bakmaksızın coğrafyanın tüm halklarını birbirine kırdıracaktır.
3. Bu "Bahar"ın bir tek amacı var, o da İsrail'e hizmet etmektir.

4. Suriye düşmezse bu oyun çöker.
5. Ne pahasına olursa olsun İran ve Rusya Esad'dan vazgeçmez.
6. Bu oyunun başrol oyuncusu Türkiye ve son hedefte yine Türkiye olacak.

Her seferinde her konu için onlarca detay verdim ve bu çabamdan rahatsız olan yandaş medya ve Trol denilen ilginç tiplerin iğrenç ve rezil saldırılarına maruz kaldım. Bu saldırılarla birlikte halkın gerçekleri öğrenmesini istemeyen iktidar, 13 Aralık 2016'da, beni gözaltına aldırdı ve çok ağır sağlık sorunlarıma rağmen Silivri'ye kapattı.

İki yıldan fazla süren mahkemeler sonrasında cumhurbaşkanına hakaretten, kurul halinde kamu görevlilerine (hükümete) hakaretten ve Türk Devleti'ni aşağılamaktan yaklaşık beş buçuk yıl hapis cezasına çarptıldım.

Cezaların bir bölümü İstinaf Mahkemesi tarafından bozuldu, yeniden yargılandım ve 1 Nisan 2021'de yapılan duruşmada ilk iki suçlamadan beraat ettim. Üçüncü suçlamanın davası ben bu kitabı yazdığım da henüz istinaftan dönmemişti.

Peki, benim suçum neydi?

Türkiye'nin Suriye politikasını anlatmak ve eleştirmek! Hem de yüzde yüz gerçek ve on yıl sonra doğruluğu kesin kanıtlanmış somut bilgilerle.

En Başa Dönelim

Adı ve başlığı ne olursa olsun, geçmişin yani yaklaşık son yüz yılın plan ve projelerini şekillendiren en önemli gelişme kuşkusuz *Büyük Ortadoğu Projesi* denilen "sihirli değnektir"!

Yani “beyzbol sopasıdır”!

6 Kasım 2002’de, ABD Başkan Yardımcısı Dick Cheney’in kızı Elizabeth Cheney’in bazı Arap ülkelerinden topladığı 50 kadar kadınla bir araya gelen Dışişleri Bakanı Colin Powell, kafasındaki projenin ipuçlarını vermişti.

Powell “önümüzdeki dönem mücadelelerde kadınların olası rollerini ve ABD’nin onlara desteğini” anlatmıştı. Powell “22 Arap ve 4 Müslüman (Türkiye, Azerbaycan, İran ve Afganistan) ülkeye demokrasinin gelebilmesi için kadınlara 29 milyon dolar yardım” sözü vermişti.

Bu toplantıdan 5 hafta sonra, yani 12 Aralık 2002’de, şimdiki Başkan Yardımcı Kamala Haris gibi Jamaikalı olan çeyrek siyahi Powell, işi bu kez daha ciddiye alarak *Haritage Foundation* salonunda yaptığı konuşmada *Büyük Ortadoğu Projesi*’ni resmen açıklayacaktı.

Powell; kendisinden farklı olarak tam siyahi olan ve Kaddafi’nin deyimiyle “Afrika’nın Gülü” Ulusal Güvenlik Sekreteri Condoleezza Rice’tan, bu projenin uygulanması için Arap ülkelere İsrail demokrasisini örnek almalarını tavsiye etmesini istedi.

Büyük bir gaf yaptığını geç de olsa fark eden Powell, geri adım atarak “ABD’nin tüm Araplara ve Müslümanlara yardım edeceğini” söyledi. Bu söylemine uygun olarak plan yapan ve hemen hareket geçen Powell, ilk iş olarak Irak’ın işgalini sağladı.

9 Nisan 2003’te, Bağdat düştükten ve 10 bin yıllık tarihin tüm kalıntılarını barındıran Ulusal Müze talan edildikten sonra, 3 Mayıs 2003’te, Şam ve Beyrut’a uçan Powell, Başkan Esad’a, “Ya bize teslim olur dediklerimizi yaparsın ya da başına geleceklere şimdiden hazırlıklı olursun” tehdidinde bulunmuştu.

Esad’a, “İran’dan uzaklaş, Iraklı direnişçilere destek verme, Hamas ve Hizbullah ilişkilerini kes” diyen Powell, ülkesine

dönerken yanındaki gazetecilere, “İstediklerimizi yerine getirmezse geleceğe dönük stratejilerimiz için karşı tedbirlerimiz hazır” diyecekti. Powell ve diğer Amerikalı yetkililerin Suriye’ye yönelik sonraki tüm demeçlerinde hep bu küstahlığı görecektik.

Amerikalılar geçen süre içinde Suriye’ye kafayı takmış, Şam yönetimini tehdit etmiş ve bu ülkeye dönük proje geliştirmekten yorulmamıştı. Amerikalılar Suriye’yi ve Esad yönetimini “terörist Hamas ve Hizbullah’a destek vermek ve ‘Şer Eksenı’nin diğer ülkesi Şii İran ile stratejik işbirliği yapmakla” suçluyorlardı. Bu aslında tipik bir İsrail söylemiydi. İşin ilginç yanı ABD yanlısı Arap ülkelerinin de benzer söylemleri dillendirmesi ve Hamas ile Hizbullah’a karşı olan ABD-İsrail planlarının birer parçası olmayı gönüllü olarak kabul etmeleriydi.

Ama işin daha da ilginç tarafı Hamas “radikal Sünni” bir örgüt iken onun müttefiki Hizbullah, İran denetiminde “radikal Şii” bir güç idi ve her ikisinin arkasında “Alevi Esad” vardı!

Her Şeyin Başı BOP!

9 Haziran 2004’te ABD’nin Sea Island kasabasında toplanan G-8 Zirvesi’nde Batılı liderler, coğrafyamız için neleri düşündüklerini net olarak açıkladılar. Türkiye, Afganistan, Irak, Cezayir, Ürdün, Bahreyn, Yemen, Gana, Nijerya, Senegal, Güney Afrika ve Uganda liderlerinin de katıldığı toplantıda Büyük Ortadoğu Projesi resmen açıklandı.

Projenin tam adı ise:

“Kuzey Afrika ve Büyük Ortadoğuda Ortak Gelecek ve İlerleme İçin Ortaklık.”

Bu ana başlığın altında alt başlıklarla görev bölümü yapıldı ve Türkiye, İtalya ve Yemen “Demokrasi İnisiyatifi Eş-Başkanları” olarak seçildi.

Bu da garip bir seçimdi; çünkü Yemen’in Osmanlı ve dolayısıyla Türklerle tarihsel ilişkisi bilinir, ama hiçbir şekilde Türkiye’yle aynı kefeye konulacak bir ülke değildi. Çünkü o sıralar Yemen’in başında Ali Abdullah Salih denilen asker kökenli bir diktatör bulunuyordu ve ülke, dünyanın en yoksulları arasındaydı.

İtalya ise 1911’de Libya ve Ege’deki adaları pis bir oyunla Osmanlı’dan almış ve 100 yıl sonra yani 2011’de aynı oyunu tekrarlayarak Libya’ya ilk saldıran ülke olmuştu. İtalya’nın başında Silvio Berlusconi denilen bir başbakan vardı ve Bilal Erdoğan’ın nikâh şahidi olan bu adam, daha sonra küçük kızlara sarkıntılık ve tecavüz suçlamasıyla ceza alıp hapis yatacağı.

Anlaşılan Batılı ülkeler Türkiye’ye yeni roller biçmişti. Bu rollerin ilk işareti, BOP toplantısından 20 gün sonra İstanbul’da yapılan ve başta ABD olmak üzere aralarında 22 NATO üyesi ülkenin bulunduğu 46 ülkeden liderlerin katıldığı NATO Zirvesi’nde verildi.

ABD Başkanı Bush ve NATO liderleri Türkiye’yi ve Türkiye’nin bölgesel rolünü öve öve bitiremiyorlardı. Zirvede ayrıca ve ilk kez NATO’nun kendi görev alanlarının dışında ve özellikle Irak ve Körfez bölgesinde olası müdahaleleri konuşuldu.

NATO isim ve örgüt olarak 1991 Kuveyt Savaşı’nda olduğu gibi Körfez’de fiili müdahalelerde bulunmadı, ama 7 yıl sonra Libya’ya müdahale etti.

İşin ilginç tarafı sevgili peygamberimizi hedef alan karikatür konusunda kendisini kızdırmasına rağmen Türkiye, 4 Nisan 2009’da, İstanbul’da yapılan ve ABD Başkanı Obama’nın katıldığı toplantıda önceden kopardığı yaygaranın tersine, Danimarka eski başbakanı Rasmussen’in NATO genel sekreteri olmasına

onay vermişti. Bu da çok “normaldi” çünkü NATO’nun Afganistan’daki görevi devam ediyor ve Türkiye ISAF komutanlığıyla teselli ediliyordu.

Ayrıca Afganistan 24 Arap ve Müslüman ülkede köklü politik, ideolojik, sosyal ve kültürel değişiklikleri amaçlayan BOP haritasının en doğusundaki ülkedydi.

Nitekim sonraki ay ve yıllarda yaşanan olaylarla BOP konusundaki ciddiyetini net olarak ortaya koyan Batı, 14 Şubat 2005’te, Lübnan eski başbakanı Refik Hariri’nin öldürülmesiyle işe başladı. Hemen peşinden Haziran 2005’te İsrail Gazze’ye kapsamlı bir saldırı gerçekleştirdi. Bu da yetmeyince, bu kez İsrail Temmuz 2006’da Lübnan’a saldırdı. Her iki saldırıda 3500 kadar Filistinli ve Lübnanlı öldürüldü, ama Batılı ülkeler sesini çıkarmadı.

İki saldırı arasında yaşanan başka iki gelişme BOP için çok önemli sinyaller içeriyordu.

Suriye Cumhurbaşkanı Yardımcısı Abdulhalim Haddam, Aralık 2005’te Suriye’den kaçarak Paris’e sığındı. 22 yıl süreyle ülkesinin Washington büyükelçisi olarak görev yapan Bender Bin Sultan, aniden Suudi Arabistan’a dönerek yeni kurulan Ulusal Güvenlik Konseyi’nin genel sekreteri oldu. (Bender’in kızı Rima, 23 Şubat 2019’da, ülkesinin Washington büyükelçisi olarak atanırken kardeşi Halid aynı günlerde Berlin büyükelçisi iken Londra’ya atandı.)

Haddam, 30 yıl süreyle Hafız Esad’ın en yakın adamıydı. Sultan ise başta Beyaz Saray, CIA ve Pentagon olmak üzere tüm Amerikan kurumlarıyla yakın ve tehlikeli ilişkiler içindeydi. Kaide ve Taliban’ın kurulmasından ve ABD’nin Arap ve İslam âlemine yönelik tüm pis ve tehlikeli oyunlarında sultanın rolü ya da payı vardı.

Bender’in babası veliahttı ve kral olacaktı. Bu, Bender’in gücünü kat kat artıracaktı ama olmadı, çünkü babası kral

olamadan Kasım 2011’de öldü. Konumunu koruyan Bender Bin Sultan Riyad’da, Haddam Paris’te, Refik Hariri’nin oğlu Beyrut’ta Suriye ve çevresini tasarlamaya koyulmuşken 2011’de Amerika’nın Ankara büyükelçisi olan Ricciardone, Kahire’de çok iyi çalışıyordu.

Sayın büyükelçi 2005’ten bu yana Müslüman Kardeşler başta olmak üzere Mısırlı muhaliflerle yoğun temas kuruyor, sık sık görüşüyor, geleceğe dönük nabız yokluyor ve politik gelişmelere yön vermeye çalışıyordu. Büyükelçinin bu çalışması net olarak BOP çerçevesinde “Arap Baharı”na hazırlık niteliği taşıyordu.

Bu oyunun farkına varan dönemin cumhurbaşkanı Mübarek, Başkan Bush’tan bu adamı derhal geri çekmesini istemiş ama Bush bu isteği ancak 2008 yazında yerine getirmişti.

Gençlik yıllarında İrand’a da görev yapan elçi hazretleri, Kahire’den Bağdat’a, oradan da Kâbil’e gittikten sonra “Arap Baharı”nın başlamasıyla Ankara’ya gelmişti. Ankara’ya sık sık gelen başka bir kişi de *El-Cezire* televizyonunun genel müdürü Vaddah Hanfar. *Müslüman Kardeşler* kökenli ve 2011’de WikiLeaks belgelerinde CIA işbirlikçisi olduğu kanıtlanan ve bundan dolayı görevinden istifa etmek zorunda kalan bu kişi, başında bulunduğu kanalı şaşkıncu bir şekilde Hamas, Hizbullah, Kaide ve Taliban yanlısı bir kanala çevirmiş ama aynı zamanda yönetim kurulunda CIA temsilcilerini barındırmıştı. Hatta herkesin hatırlayacağı üzere Bin Ladin, propaganda kasetlerini yalnızca bu kanala göndererek yayınlıyordu.

Hanfar bir muhabir olarak Afganistan, Irak ve Kuzey Irak’ta çalıştıktan sonra, Ekim 2003’te, ani bir şekilde kanalın genel müdürü olmuş ve kanalın BOP’a hizmet edecek şekilde örgütlenmesini sağlamıştı.

Ahmet Davutoğlu’nun yakın dostu olan aynı Hanfer, WikiLeaks’in patronu Assange ile gizlice görüşerek elindeki